

zoper žandarja, mora to naznaniti vojaškemu predstojniku; pravico pa gosposka ima terjati od njega, da ji pové, kaj se je s zatoženim zgodilo.

— Generalvikar melhitiškega škofa iz Zahle v Sirii, gosp. Mozes Makhat, in pa škofovi tajnik gosp. Filip Nemmer sta na Dunaj prišla in od ministerstva dovoljenje prejela, po vsem našem cesarstvu nabirati milodare za preganjane sirijanske kristijane.

— Profesorjema dr. Franc Miklosić-u in dr. Jože Müller-u so Njih Veličanstvo zlato svetinjo za umetnost in vedo podelili.

— Fzm. Benedek je po „Oest. Zeitg.“ pred kakimi 3 tedni prosil, naj bi ga za zdravja voljo cesar odvezali službe deželnega poglavarja na Ogerskem, pa so mu rekli, naj ostane le še tako dolgo, da bo nehala začasna narredba (provisorium), kar ne bo dolgo več terpelo.

Iz Tersta 22. avg. — Tiste mlade ljudi, ki so jih poslednjo saboto blizo topničarske kosarne zajeli in zaperli, so kmali spet izpustili, ker se je pokazalo, da niso v zvezi z unidanjem demonstracijo pri St. Andreju.

— Po „Triest. Zeitg.“ se bo železnica med Nabrezino in Kasarso 5. dan prihod. mesca odperla; vožnja ljudi in blaga se bo začela še le 17. septembra.

Koroško. Iz Borovlj se piše, da so na verh Kozijaka, to je, tiste gore, ki zaverško dolino na južno-izhodnji strani mejí, pred kakimi 14 dni 34 mertvih ovac v neki pečini našli. Berž ko ne so se zgubile le-sem iz bližnje mačaharske planine in tū jih je strela ubila. „Kjer merha, tam orli“ — in res je veliko jastrebov (gojzdnar je 4 čevlje dolgega in z razpetimi perutnicami 8 čevljev in pol širocega beloglavca ustrelil) in drugih ropnih ptic okoli tega kraja letalo; in po tem so zasledili ljudje to nesrečo.

Horvaško. Iz Zagreba 21. avg. — Danes popoldne se je odperla spet čitaonica naša, ki so nam jo pred nekimi mesci zaperli.

Ogersko. Iz Pešta 23. avg. „Pesti Naplon“ piše, da primas ogerski kardinal Scitovsky je unidan pri praznovanju St. Štefana tako-le govoril: „Sin madžarski sem se vselej tako obnašal kakor blagor domovine moje terja; s tem sem le svojo dolžnost spolnil. Nadjam se, da bo ogerska dežela dosegla, česar želi. Vsi prosimo za to Boga. Svetega Štefana 800 let staro kraljestvo utegne sicer včasih omahovati; al pokončano ne bo. Noben vihar, ki je pretil domovini, ni terpel dolgo; tako tudi sedanji ne bo. Al potepeti nam je treba in nič presiliti. Vse, kar hoče dozoreti, potrebuje časa kakor sad na drevesu. Zato čakajmo in preterpimo!“

— Kakor mestni odbor v Peštu je tudi mestni odbor v Budi sklenil, da ima vprihodnje ogerski jezik uradni jezik v nju kancelijah biti.

Laško. Garibaldi se s svojo armado bliža Neapolju. 21. dan t. m. je z 8000 vojaki v doljni Kalabrii na suho stopil in mesto Reggio vzel. Iz Reggio je pisal 25. t. m., da je že spet zmagal; kje, ni povedano. Njegov tovarš Kosenz je z veliko četo morsko ožino pri Tauričini prestopil. 30.000 sardinskih prostovoljcev je v Sicilijo se podalo. Neapolitancom se je Garibaldi iz Mesine že 6. t. m. napovedal med drugim tako-le: „Žal bi mi bilo, ako bi mogel laško kri prelivati; zato vam podam, Neapolitanci, bratovsko roko, ki nikoli ni služila rabeljnov, ki pa je žule dobila v službi ljudstva. Sprejmite jo tedaj, da ustanovimo Italijo brez žertovanja svojih lastnih otrok!“ — Iz Neapolja že beži, kdor more, ker tū utegne kmali hud boj biti. Kralj neapolitanski pravi, da se s svojimi 70.000 vojaki hoče vojskovati do zadnje patrone; vendar spravlja kraljeva rodovina cekine in druge dragotine že na ladije v kraj. Stara kraljica se je že s princi in princesnjami podala na Španjsko; nekteri strici kraljevi in mnogo velikašev je tudi že zapu-

stilo Neapolj; en stric — grof Sirakuški — je prestopil k Sardincom; tudi jezuiti so že pobegnili. — V Turinu pa sklicuje vlada spet nove rekrute in prostovoljce za narodno stražo ter se pripravlja na vso moč za vojsko. Kralj sardinski je sklenil, vse obsojene škofo pomilostiti.

Francozko. Cesar in cesarica bota skozi 33 dni potovala in še le 24. dan prihodnjega mesca prišla v St. Cloud nazaj. Cesar tabart ni dobre volje zapustil Pariza. Sprijazenje avstrijskega cesarja s pruskim vladarjem unidan v Toplicah mu zlo hodi po glavi; tudi vidi, da Anglež in Rus sta bolj mlačna do njega; zlasti ga je nek osupnilo to, da je cesar ruski Aleksander unidan, ko so obhajali god cesarja Franc-Jozefa, napil zdravico svojemu „ljubemu bratu, cesarju avstrijskemu“. — Ko je cesar Napoleon na svojem potovanji prišel unidan v Lyon, je med drugim v svojem odgovoru to-le rekel: „Nič ne maram za tisto nezaupnost, ki se je izcimila z unaj mejá naše deržave in ki je čisto prazna, pa tudi za tisti prenapeti strah ne, ki si ga delajo domači sebičniki“. Menda nikoli ni bil cesar tako potert kakor je zdaj.

Angleško 21. avg. Časnik „Times“ piše danes to-le: „Če Garibaldi, doversivši zedinjenje Neapolitanskega in Rimskega s Sardinskim, ne bo potem dalje segal, si bo zapustil slavno ime Vašingtona družega. Ako pa se loti Benedk, se bojo njegove čete, tudi če jih podpira sardinska armada, razkropile kakor ovce. Mesto za mestom bo zgubil in kar je tako slavno začel, bo sramotno končal“. — Zastran Sirije pravi ravno ta velikoveljavni časnik: „Turški oblastniki niso v stanu Sirije deržati; sultan naj izvoli pripravnega moža, ki naj Sirijo vzame v fevd in turški vladi plačuje za to davek“.

Černagora. Kakor se iz Kotorja sliši, tisti Černogorec Kadić, ki je kneza ustrelil, še zmiraj tají, da ga ni on umoril; tudi nek ne more nihče zoper njega gotovo spričati. Po tem takem po postavah avstrijskega cesarstva, kjer se je moritev zgodila, Kadića ne morejo ob glavo djati. To je avstrijska vlada tudi pisala na Cetinje, pa odgovorili so ji, da jim ni nič mar zato, kar se dalje s hudo delnikom zgodi“. — Po nenavadni serčnosti mlade udove kneginje Darinke (ki je na trugi umorjenega kneza pripete svetinje, kalpak in sabljo njegovo v roko vzela in jih bratrancu Nikolaju podala rekši: „po volji rajnega okličem Tebe hospodara in kneza črnogorskega; živio Nikica I!“) izvoljeni novi knez je mlad in zal človek skor take mogočne postave ko nekdanji vladika Peter I.; bil je od leta 1856 do letošnjega maja v Parizu v šolah. Zdaj pa prav za prav še vlada njegov oče Mirko, brat Danilov, ves za vojsko zoper Turke vnet. Sicer je zdaj vse mirno v Černogori. Starašina Peter Vukotić se je podal po sporočilih novega kneza v Petrograd na Rusovsko, starašina Ivo Rodonić pa v Pariz.

Turško. Iz Jeruzalema pismo od 25. julija poručuje žalostno novico, da so Turki tirolskega misijonarja frančiškana p. Engelberta Kolland-a in še 6 drugih patrov in dva fratra umorili, samostan pa so sožgali, da so vsi ti merličí v njem zgoreli.

— Iz Mostara se je 14. avg. zvedilo, da so Turki tudi v Hercegovini 11. in 12. dan t. m. začeli kristijane preganjati; v 4 vaseh so požgali 160 hiš.

— V Barut je do 20. t. m. došlo 1500 angležkih in 1500 francozkih morskih vojakov. Turški minister Fuad paša je po vsem sirske primorji oklicati dal, da pride francozka armada.

 Današnjemu listu je priložena 9. pòla „Povestnice“.

Kursi na Dunaji 28. avgusta.

5 % metaliki 67 fl. — kr.	Ažijo srebra 29 fl. 50 kr.
Narodno posojilo 78 fl. 40 kr.	Cekini 6 fl. 25 kr.